

the ceramic process

a manual and source of inspiration
for ceramic art and design

european ceramic work centre

er to achieve the best results the right water: deflocculant ratio at hand should be determined by following the instructions. *Advanced section: Terra sigillata.* To be used, first it must be divided into small pieces and then a batch of terra sigillata is as follows:

In an empty container, this will allow you to correct the amount of water added by accident.

diversified clay body (no lumps larger than 3 mm/1/8 in.) happens that foam occurs on top of the mixture during the process with tissue paper.

er between 3 and 24 hours. (Settling for 2 hours, mixing for 24 hours will yield more terra sigillata.)⁷ The separated liquid mixture. (The leftover sediment can be used for terra sigillata has been syphoned off this process does

clay body will yield between about 1.5 and 2.5 litres. A highly plastic clay will yield a larger volume of terra sigillata. Using sodium silicate will give less terra sigillata.

ity. Maturation time will result in a different density, meaning the prepared batch of terra sigillata, and this density will vary. A low density will easily yield too thick a layer resulting in a thicker layer (for more information see section 10.4.1 *Optimal layer thickness*). A low density will lead to a drier surface. By determining the slop weight of a prepared terra sigillata an indication of the density is achieved. To determine the slop weight, the following are needed:

- A 1000 ml graduated cylinder
- A scale (preferably with an accuracy within 1 g)
- The weight of the graduated cylinder (the cylinder should be dry and clean!).

Before determining the slop weight the terra sigillata should be thoroughly stirred to incorporate any parts that have stuck to the bottom of the container. The mixture is then poured into the graduated cylinder and weighed. The weight of the empty graduated cylinder is subtracted from the weight of the filled cylinder resulting in the slop weight. The slop weight should range between 1100 and 1140 per 1000 ml (this relates to a slop weight without further addition of stains).

In case stains are to be added, the final slop weight should be noted down on the storage container of the terra sigillata.

Too high a slop weight

A slop weight above 1140 indicates too high a ratio of clay. This can be corrected by adding water, and the amount of water that has to be added can be calculated as follows: the target slop weight is deducted from the weight of 1000 ml terra sigillata, the outcome is multiplied by 6.25.⁸ For example:

The total volume of the prepared terra sigillata is 2300 ml (2.3 litres), its slop weight is 1165. The target slop weight is 1130. $1165 - 1130 = 35$. The outcome is multiplied by 6.25. $35 \times 6.25 = 218.75$ ml more water should be added per 1000 ml. The total volume was 2300 ml, so an addition of: $218.75 \times 2.3 = 503.12$ ml water to the total batch of terra sigillata.

Too low a slop weight

If the slop weight is less than 1100 adding dry clay is not advisable.⁹ Increasing the slop weight is best attained by vaporisation, and this can be speeded up by making the terra sigillata warm (not hot or boiling, as this could create lumps).

10.2.2 Maturation

The terra sigillata mixture is ready for use immediately after syphoning but, as has been pointed out, the time between syphoning off and applying – the maturing time – does influence gloss: the terra sigillata will become more shiny in the course of time. After a certain amount of time the increase of gloss will cease. An indication of whether maximum maturation has been achieved can be obtained by test burnishing the surface. The surface is burnished with a fingertip shortly after applying the terra sigillata and if a higher gloss is achieved at the burnished spot maturation time could be prolonged to gain more gloss.¹⁰ Terra sigillata tends to settle during maturation, therefore it is always advisable to stir well before applying, in order to guarantee a homogeneous composition. If the settled part sticks to the bottom it first has to be scraped before the terra sigillata is stirred. If maximum gloss is not aimed for, the maturation can be stopped at any time. The gloss can be consolidated by adding very small amounts of a glaze suspending agent. (At the EKWC, Stelmittel ZS is used successfully.) A very small addition of saturated calcium chloride solution will also give good results. Vinegar can also be used and only a few drops will suffice. The consistency could, however, change dramatically if a suspending agent or vinegar is added beyond a certain level, i.e. the terra sigillata suddenly becomes 'viscous', for further information see section 10.3.2 *Counteracting settling*.

10.3 Terra sigillata and colour

Clay has a limited natural colour range, therefore the amount of colours that can be obtained are limited, though intermixing of the various types of clay can produce interesting intermediate shades. The top temperature will also have an effect on the saturation of the final colour, see section 10.5 *Firing temperatures*. Irrespective of the colour of the terra sigillata interesting black, or a range of brown/grey up to black, can be achieved by a saggar firing, see section 11.4.3 *Saggar firing*.

Adding colouring oxides and ceramic pigments can extend the colour range (although the colour range obtained by terra sigillata is less vivid in comparison with

TERRA SIGILLATA

Jeannine Vriens (Belgium), *Bekkenschaal*, 1997. W: 90 cm (35 1/2 in.). A fine-grained ochre-coloured clay body was used. Cellulose fibres were added to the clay body. The forms were press-moulded on top of a plaster mould. A terra sigillata made out of a combination of ochre-coloured and terracotta clay was applied on the inside of the left piece. A sinter engobe containing iron oxide was applied inside the right piece. (Photo: Peer van der Kruijs)

reportage

De tastbare emotie van keramiek

Zijn het nu kunst- of gebruiksobjecten? De keramische schalen van Jeannine Vrins en Bénédicte Lobelle zitten ergens op het raakvlak tussen artistieke expressie en vormgeving. Maar wat ons vooral interesseert, is de herkenbare taal die ze spreken, een taal die je ook letterlijk kunt voelen. Tekst: Chris Meplon

Sensuele vormen

"Bekkenschalen". In de naam alleen al dubbele verwijzing: functioneel als lichaamsdeel. Jeannine Vrins (1971) draad in al haar werk. Het fysieke proces. "Mijn eigen lichaam geeft de vormen aan", verduidelijkt ze. Letterlijk figuurlijk. Want met een gewicht van 2 gram en een breedte van ongeveer 2 cm heeft de Bekkenschaal in steengoed maximale afmetingen waaraan ze met eigen handen vorm kan geven. Haar werken dicht aan bij kunst. Toch vindt de gebruikswaarde belangrijk. "Om objecten een functie hebben, voel je ze mag aanraken. Ze raken je ook omdat je ze gebruikt. Contact en emotie samen." Info: tel. 03/488 42 65

Pijn in breekbare materialen

Met zeer dunne witte schalen in klei (ongeveer 33 cm diameter) vertelt Bénédicte Lobelle (1963) een verhaal over pijn en verzuim. Haar werk is recent geëvolueerd van kleurrijk en figuratief naar sober en artistiek. "Mijn werk wordt conceptueel veel belangrijker voor me geworden om mee te zeggen," vertelt Bénédicte. De gipsen uitstraling van de witte geglazuurde mee ze de broze objecten beschikt rode Chinese lak, de pleisters en gips gebruikt, brengen haar boodschap op zeer concrete, directe manier over. De nering aan lichamelijke leed is tastbaar vorm vertaald. Info: tel. 02/522 12 94

tussen kunst en techniek

30 JAAR
PRODUCTDESIGN
GENK

Productdesigners en hun producten

Jeannine Vrins
(afgestudeerd in 1994)

(1) Bekkenschaal.

(2) Gewichtsschaal.

Over de bekkenschalen en gewrichtsschalen

Raakvlak tussen kunst en vormgeving. In de industriële vormgeving ben je begrensd omdat je moet rekening houden met allerlei economische en functionele factoren. In de kunst daarentegen heb je veel vrijheid maar door die onbegrensdheid schep je ook een afstand. Enerzijds heb je, omdat kunst vaak een vervreemdend karakter heeft, een psychische afstand tussen de creatie en de toeschouwer. Anderzijds heb je de lichamelijke afstand die er sowieso is doordat het kunstwerk op een sokkel staat of ver weg in een museum hangt waar je het niet mag aanraken. Deze vormen zijn om aan te raken, ze staan in het raakvlak tussen kunst en design.

Raakvlak tussen de vormen. Deze schalen bevatten en beschermen zoals een bekken. Tussen de schalen onderling is er een speling, een spel mogelijk. Ze passen in elkaar en ze kunnen bewegen als een gewricht. Elke schaal zoekt zijn balans in zijn raakvlak.

«Schakels (Joins) cup & saucers»
2000-2001, Durchm. 20, 18, 10, 8 cm
Gießkeramik

Jeannine VRINS (B)

directe, fysieke contact met de materie niet verliezen, precies omwille van die lichamelijke ervaring op zich; maar ook omdat het doorlopen van het hele proces de mogelijkheid biedt op ieder moment in te grijpen en in te spelen op de eigenzinnigheden van het materiaal, de mogelijkheden ervan af te tasten en zo ontzichzelf dat ze als industrieel ontwerper te zeer gebonden zou zijn aan functie, techniek, maakbaarheid en prijs. Als vormgever wil ze de vrijheid hebben om met die aspecten een persoonlijk engagement te creëren in haar objecten. "Zonder persoonlijkheid verliest het object het wezenlijke deel van zijn functie. Vormgeving evolueert door constant dingen te veranderen, in een andere context te plaatsen, maar ook door een persoonlijke kijk te ontwikkelen." Precies daar ligt volgens haar de mogelijkheid om te vernieuwen. Pretenderen echt nieuwe ontdekkingen te doen op dit terrein met zo'n lange traditie, lijkt haar nogal verwaand. Maar er is stof genoeg om op verder te bouwen. En er ligt nog veel open. Mogelijkheden tot verandering zijn er genoeg, ook al omdat de tijden veranderen. Het streven naar een persoonlijkheid in de dingen zoekt ze langs de weg van de lichamelijke. Haar vooropleiding in het theater is hier niet vreemd aan. Ze keert tenslotte terug naar haar eerste liefde: lichamelijke expressie. De vraag naar het lichaam wordt meer en meer de context van haar creatieve uiteenzetting. Via haar juweelkunst is ze onvermijdelijk bezig met lichaam-

SILKE FLEISCHER
foto: Stefan Remes

SILKE FLEISCHER
foto: Stefan Remes

JEANNINE VRINS
gewrichtschaal
1997

JEANNINE VRINS
hangend-bekken
1999-2000

sexpressie. Ze hoopt ook in haar keramiekwerk dit raakvlak tussen object en lichaam te vinden, zodat ooit, wie weet, alles ineenvloeit.

Ook Jeannine Vrans stoot er zich niet aan dat keramiek met een lange traditie geïdentificeerd wordt. Ze vindt het integendeel boeiend dat dit een oud materiaal is, beladen met een rijke geschiedenis: het feit dat je die met je eigen handen kunt herdoen en herbeleven, trekt haar juist aan. Haar nog jonge carrière is eigenlijk een verhaal van over en weer geslingerd worden. Haar twee opleidingen zeggen het al: tussen kunst en design. Eerst kwam ze in aanraking met de industriële vormgeving. Nadien pas kwam de ambachtelijke invalshoek. In Genk kreeg ze nogal eens te horen dat ze te artistiek bezig was, in Antwerpen werd haar dan weer haar te wetenschappelijke ingesteldheid aangewreven. Alrijd weer kunst bezig, of je doet aan vormgeving. Jeannine Vrans vindt juist die dubbelzinnige, onzekere tussenpositie interessant. Omdat beide door elkaar heen lopen, bevruchten ze elkaar. Dat ze dicht bij de kunst aanleunt, is duidelijk. Alrijd is ze bezig geweest met verhalen. Ze wil de dingen haar verhaal laten vertellen. Maar ze wil terzelfder tijd dingen maken die je kunt gebruiken, die functioneel zijn. Ook haar werkwijze is veeleer kunstzinnig. Zelfs als ze zelf een serie produceert met mallen of een ontwerp is bestemd voor de industrie, zal ze altijd eerst met haar handen op de draaischijf 'schetsen'; pas daarna zet ze zich aan de tekentafel om een technische tekening te maken. Alrijd al was de fascinatie

voor het eigen lichaam een van haar drijfveren. In haar meikwerk dit raakvlak tussen object en lichaam te vinden, zodat ooit, wie weet, alles ineenvloeit. Ook Jeannine Vrans stoot er zich niet aan dat keramiek met een lange traditie geïdentificeerd wordt. Ze vindt het integendeel boeiend dat dit een oud materiaal is, beladen met een rijke geschiedenis: het feit dat je die met je eigen handen kunt herdoen en herbeleven, trekt haar juist aan. Haar nog jonge carrière is eigenlijk een verhaal van over en weer geslingerd worden. Haar twee opleidingen zeggen het al: tussen kunst en design. Eerst kwam ze in aanraking met de industriële vormgeving. Nadien pas kwam de ambachtelijke invalshoek. In Genk kreeg ze nogal eens te horen dat ze te artistiek bezig was, in Antwerpen werd haar dan weer haar te wetenschappelijke ingesteldheid aangewreven. Alrijd weer kunst bezig, of je doet aan vormgeving. Jeannine Vrans vindt juist die dubbelzinnige, onzekere tussenpositie interessant. Omdat beide door elkaar heen lopen, bevruchten ze elkaar. Dat ze dicht bij de kunst aanleunt, is duidelijk. Alrijd is ze bezig geweest met verhalen. Ze wil de dingen haar verhaal laten vertellen. Maar ze wil terzelfder tijd dingen maken die je kunt gebruiken, die functioneel zijn. Ook haar werkwijze is veeleer kunstzinnig. Zelfs als ze zelf een serie produceert met mallen of een ontwerp is bestemd voor de industrie, zal ze altijd eerst met haar handen op de draaischijf 'schetsen'; pas daarna zet ze zich aan de tekentafel om een technische tekening te maken. Alrijd al was de fascinatie

voor het eigen lichaam een van haar drijfveren. In haar meikwerk dit raakvlak tussen object en lichaam te vinden, zodat ooit, wie weet, alles ineenvloeit. Ook Jeannine Vrans stoot er zich niet aan dat keramiek met een lange traditie geïdentificeerd wordt. Ze vindt het integendeel boeiend dat dit een oud materiaal is, beladen met een rijke geschiedenis: het feit dat je die met je eigen handen kunt herdoen en herbeleven, trekt haar juist aan. Haar nog jonge carrière is eigenlijk een verhaal van over en weer geslingerd worden. Haar twee opleidingen zeggen het al: tussen kunst en design. Eerst kwam ze in aanraking met de industriële vormgeving. Nadien pas kwam de ambachtelijke invalshoek. In Genk kreeg ze nogal eens te horen dat ze te artistiek bezig was, in Antwerpen werd haar dan weer haar te wetenschappelijke ingesteldheid aangewreven. Alrijd weer kunst bezig, of je doet aan vormgeving. Jeannine Vrans vindt juist die dubbelzinnige, onzekere tussenpositie interessant. Omdat beide door elkaar heen lopen, bevruchten ze elkaar. Dat ze dicht bij de kunst aanleunt, is duidelijk. Alrijd is ze bezig geweest met verhalen. Ze wil de dingen haar verhaal laten vertellen. Maar ze wil terzelfder tijd dingen maken die je kunt gebruiken, die functioneel zijn. Ook haar werkwijze is veeleer kunstzinnig. Zelfs als ze zelf een serie produceert met mallen of een ontwerp is bestemd voor de industrie, zal ze altijd eerst met haar handen op de draaischijf 'schetsen'; pas daarna zet ze zich aan de tekentafel om een technische tekening te maken. Alrijd al was de fascinatie

DAVY GROSEMANS
resultaten van de
experimenten in het EKWC

DAVY GROSEMANS
resultaten van de
experimenten in het EKWC

"Navelcollectie" for Atelier Oker (B), 2002.

"Gewrichtstasjes" for Atelier Oker (B), 2000.

"Jacqmotte" coffee and tea set for Atelier Oker, Jacqmotte (B), 2004.

Jeannine Vrans has been working as a free-lance designer and ceramicist since 1998. However, her fascination with ceramics started during her Industrial Design studies (now called Product Design) in Genk. Her output consists mainly of functional objects. In her studio she creates unique and small runs of products. The coffee and tea set she developed for Jacqmotte was designed in the artisanal manner and then manufactured on a large scale. Her cups and saucers have simple, bright shapes and often become sculptures in their own right. Apart from their ergonomic and user-friendliness value, she is interested in forms that tell a story. Stacking, connecting, tipping, hanging... or small changes that turn everyday objects into multi-functional objects which offer the user more uses. In addition to designing dishes and coffee/tea sets, she also creates other objects such as sanitary ware.

IV.

"Lavabo" for Atelier Oker (B), 2003.

Jeannine Vrans is sinds 1998 zelfstandig ontwerper en keramiste, maar was al tijdens haar opleiding Industriële Vormgeving (nu: Product Design, Genk) gefascineerd door keramiek. Haar productie bestaat voornamelijk uit functionele gebruiksvoorwerpen. In haar atelier produceert ze op ambachtelijke wijze unica en kleine series, terwijl het servies voor Jacqmotte eerst ambachtelijk is ontworpen en nadien industrieel vervaardigd. Haar schalen en kopjes hebben eenvoudige, heldere vormen en worden soms sculpturale objecten. Naast ergonomie en gebruiksvriendelijkheid is Jeannine Vrans geïnteresseerd in vormen die een verhaal vertellen. Stapeling, verbinding, kanteling, ophanging... of kleine ingrepen maken de gebruiksvoorwerpen tot multifunctionele objecten waarmee de gebruiker vrij kan spelen. Naast schalen en serviezen ontwerpt Jeannine Vrans ook andere gebruiksvoorwerpen, zoals sanitair.

Depuis 1998, Jeannine Vrans est céramiste et designer indépendante, mais elle était déjà, durant sa formation en Design industriel (aujourd'hui: Product Design, Genk), fascinée par la céramique. Sa production consiste principalement en des objets d'usage courant fonctionnels. Dans son atelier, elle fabrique de manière artisanale des pièces uniques et des séries limitées, tandis que le service pour Jacqmotte a d'abord été conçu de manière artisanale et fabriqué de manière industrielle par la suite. Ses plats et ses tasses ont des formes simples et pures, et deviennent parfois des objets sculpturaux. Outre l'ergonomie et la facilité d'utilisation, Jeannine Vrans s'intéresse aussi aux formes qui racontent une histoire. L'empilement, l'assemblage, le basculement, la fixation... ou autres petites manipulations transforment les objets ordinaires en objets multifonctions permettant à l'utilisateur de jouer librement. En plus des plats et des services, Jeannine Vrans crée également d'autres objets d'usage courant tels que des sanitaires.

Vrans Jeannine

Jeannine Vrans
Atelier Oker
Lookstraat 48
B-2500 Lier
T. +32 (0)3 488 42 65
atelier.oker@pl.be

Distribution:
- Douwe Egberts/Jacqmotte,
www.jacqmotte.be
- atelier.oker@pl.be

SKY

SURFACE

SOIL

A COLLECTION OF INTERNATIONAL TALENT

SURFACE

JEANNINE VRINS

In ceramicist Jeannine Vrin's thrown pitchers you see individual dancers, with postures based on birds and characters that she imagines as she shapes the material. Making "useful ware which tells a story," each piece has a narrative of its own, a central part of Vrin's creative process, which she understands as "breathing life" into the work.

The world turning on its head this past year has "certainly had an influence" on the ceramicist's way of working. Vrin spent time contemplating the idea of letting go of control, reflecting that "ceramics cannot be fully controlled" and whilst as a designer you have an intention, the material also has its own spontaneity. Focusing on a balance between force and fluidity made Vrin "slow down" and find playful inspiration. Now she hopes that her dancing pieces can make their viewer slow down too.

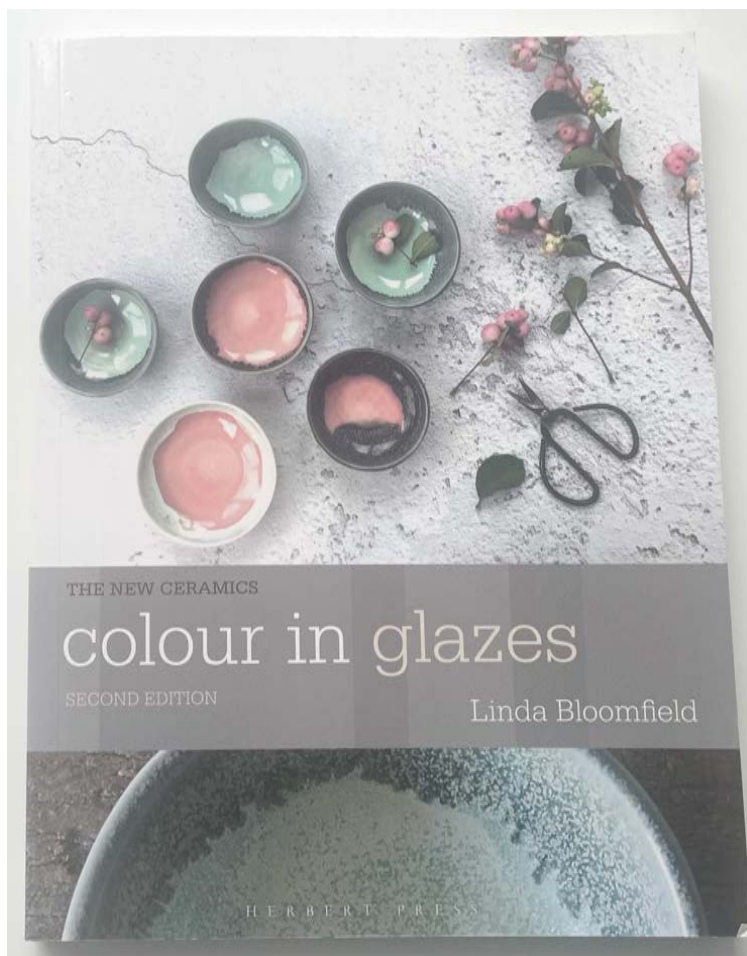
Caniken Set, 16x18x20cm on stand, 1.1kg on stand, stoneware & porcelain

For each set pieces can be packed into their porcelain stand.

The Bellwether, 23x12x20cm, 1.1kg, stoneware & porcelain

Colour in glazes

of increasing amounts of cadmium selenide gives oranges and reds. These can be used at high temperatures if they are encapsulated in a zirconium silicate crystal matrix, although deep red is only possible at earthenware temperatures. (See pp. 95 and 132.)

Orange is often obtained in wood, salt and soda firings by using a flashing slip containing clay and nepheline syenite. Thinly applied Shino glazes (thick white glazes made from feldspar and clay) are often orange-red when wood-fired. The iron in the clay reacts with the sodium in the glaze or kiln atmosphere, and turns orange-red if it is reduced and then re-oxidised on cooling.

Tangerine glaze, 1260°C/2300°F
(cone 6-8) oxidised (Jeannine Vrans)
Nepheline syenite 40
Wollastonite 22
Zinc oxide 10
Kaolin 5
Silica 23
+
Red iron oxide 1.8
Chromium oxide 0.3

Colouring oxides and colour development

Flower lamp, Jeannine Vrans, 2019, Belgium, stoneware with tangerine glaze, nepheline syenite 40, silica 23, wollastonite 22, zinc oxide 10, kaolin 5, red iron oxide 1.8, chromium oxide 0.3 fired to cone 8.

LEFT: Red Hot Creature,
Tessa Eastman, 2017
L360xW360xH130mm.
Private Collection, Spain.
Deleu Photography.

RIGHT: Flower Lamp, Jeannine
Vrans, 2019. Photo courtesy
the artist.

Esthetiek en onderzoek in The Plate Project

Muur The Plate Project, 2023; steengoed, draaiwerk en diverse leftovers uit het onderzoek naar klei en glazuren; Ø 12-15 cm elk

Mooi bordje 10 - 18 - 20 - 34 en 38, 2023; steengoed, draaiwerk en diverse leftovers uit het onderzoek naar klei en glazuren; Ø 12-15 cm elk

Jeannine Vrans (l) en Anneleen Hermans (r)

De klei die door de handen gaat van Jeannine Vrans verandert niet in goud, maar wel in iets heel bijzonders. Ze beschikt over de gave om van dagelijkse objecten een feest voor het oog te maken, door ze op eigenzinnige wijze te benaderen en te presenteren. Haar onderzoek vormt daarbij een bron van inspiratie: de resultaten leiden tot nieuwe kleuren, effecten en toepassingen. Hoewel haar technische kennis oneindig lijkt, kan het keramische proces haar nog steeds verwonderen.

DOOR ERIKA PELGRIMS | FOTO'S ATELIEROKER

In *The Plate Project* komen al deze aspecten (onderzoek, techniek, esthetiek) samen. Sinds enkele jaren plaatst Vrans in elke oven die in haar atelier wordt gestookt een aantal kleine bordjes, met daarop materialen waarmee ze op dat moment bezig is. Op de ronde bordjes smelten verschillende resten, schraapsels en vormen samen tot unieke composities. Als een soort dagboek van haar onderzoek vormen ze een overgang van haar functionele werk naar haar artistieke werk – van broodbordjes naar een muurinstallatie – en weerspiegelen ze haar drang tot experimenteren met glazuren, kleuren en composities. De bordjes worden samen gepresenteerd aan de muur, in de vorm van een vierkant en vormen zo *The Plate Project*. Het proces van onderzoeken is een (gedocumenteerd) kunstwerk geworden.

PODCAST

Het project werd mettertijd ook uitgebreid met de podcast *Van een mooi bord kan je niet eten*, in samenwerking met

documentairemaker Anneleen Hermans (Lier, BE, 1984). Vrans en Hermans gaan hierbij met elkaar in gesprek, op zoek naar het verhaal achter de bordjes en brengen op een zeer toegankelijke manier onder andere vorm, kleur, materie en tactiliteit tot in onze huiskamer.

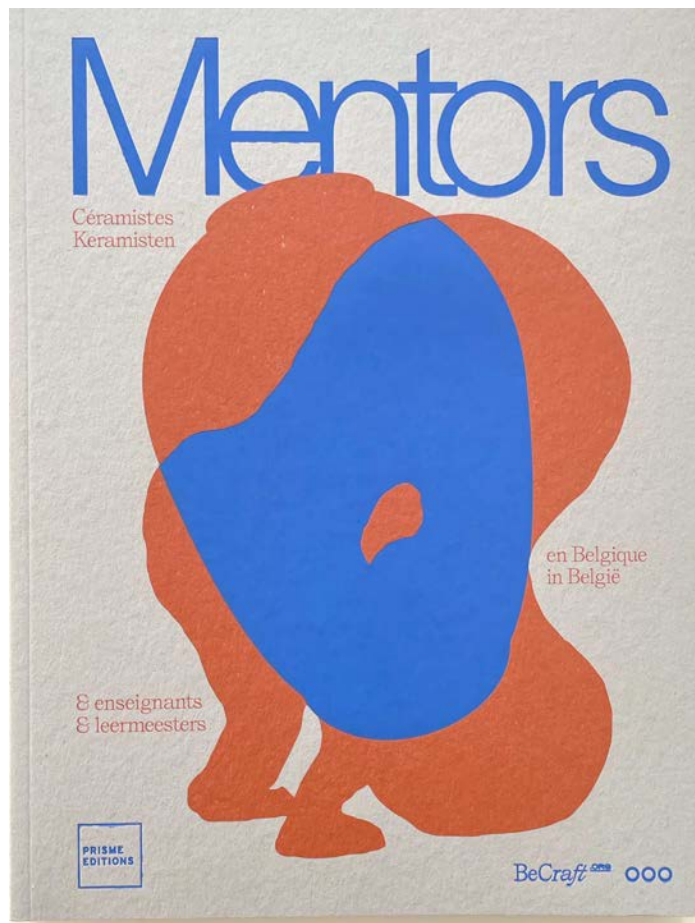
Meer dan veertig bordjes en hun bijhorende verhalen zijn momenteel te zien en te beluisteren, en nieuwe experimenten worden met regelmaat toegevoegd. Elk verhaal duurt minder dan tien minuten. De bordjes worden tentoongesteld in de lokale bistro Het Looks in Lier (BE) en de bijhorende verhalen kunnen worden beluisterd via Spotify. Kijken en luisteren kan ook via de website van Jeannine Vrans.

Voor wie "benieuwd is naar artistiek onderzoek, naar prutsen en falen en naar de wondere wereld van glazuren", zoals ze het zelf omschrijven!

Jeannine Vrans: www.atelier-oker.com

Anneleen Hermans: www.skinario.be

Jeannine Vrans (Gorle, 1971) is onderzoeker, maker en ontwerper van keramiek. Ze studeerde Product Design aan de LUCA School of Arts (voorheen SHIVKV) en Keramiek aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen. Ze doceert Productontwerp Keramiek aan de academie van Lier en is docent-onderzoeker keramiek aan de Universiteit Hasselt – PXL-MAD School of Arts, met een focus op duurzaamheid, klei en glazuren.

Jeannine Vrins

°1971

FORMATION / OPLEIDING

- 1989 → 1994
LUCA, MA-Product Design,
Genk
- 1984 → 1998
KASKA (Koninklijke
Academie voor Schone
Kunsten, Antwerpen)
- 2021 → 2023
KU Leuven

ENSEIGNEMENT / ONDERWIJS

- 1998
Kunstacademie Halle
- 1999 → 2022
Academie voor Beeldende
en Toegepaste Kunsten,
Heist-op-den-Berg
- Sinds 2020
Beeldacademie, Lier
- Sinds 2022
PXL-MAD School of Arts,
Hasselt

→
Rose Calyx and Rose Can
on Rose tiles, 2022.
Steenged. Zink Pink Glazuur.
Onder- en opglazuur, decals.
Op de schijf gedraaid en geglazuurd.
45 x 45 x 22 cm.

17 ▶ 15
MAI 2025 JUIN

VRINS JEANNINE

BELGIUM - NETHERLANDS

Dans mon travail, je reste en équilibre entre l'art et la recherche, comme une symbiose où la recherche façonne mes sculptures et reflète en même temps mes expériences.

Dans l'ancienne culture grecque des Cyclades, de grands jarres représentaient une figure féminine. La fonction de ces « récipients à bec verseur en mamelon » n'est pas tout à fait claire, mais une femme prêtre les aurait utilisés pour des actes rituels. Le geste exprimé par ces vases est extrêmement puissant : comme une figure forte qui ose se présenter devant un public, le menton levé et la poitrine découverte. Le versement représente le transfert, la fluidité et la fertilité. Ce « Femme Talisman avec un voile rose » est un rappel tactile de la nécessité de rester forte en tant que femme face au chaos et à la confusion du contexte contemporain : se tenir en équilibre sur un piédestal avec un voile rose comme unique protection.

In my work I balance between art and research, like a symbiotic combination where research shapes my sculptures and these reflects my experiments at the same time.

In ancient Greek Cycladic culture, large pouring vessels were made that depicted a female figure. The function of these « nipple-spouted vessels » is not entirely clear, but a female priest would have used them for ritual acts. The gesture of these vases is enormously powerful : like a strong figure who dares to stand before an audience with her chin raised and her breasts exposed. The pouring represents transference, fluidity and fertility. This « Taliswoman with a pink veil » is a tactile reminder to stand in your power as a woman in the face of the chaos and confusion of the contemporary context : Balancing on a pedestal with a pink veil as her only protection.